Verdung
Sigurdar Stephanssonar,
Biskups
Hoola Stiptis
a
Islande

Framfærd
vid
Hans Greftrun hann 24. Junii.
1798.

Prickt a Hoolum i Hialltadal,
Af Jooni Joonssyni
1799.

Pſalm. 116. v. 15.

Daudi hañs heilagra er dijrmætur hall eñ, fyrer Drottne.

2. Corinth. Cap. 1. v. 12.

Vor Hroosan er pad, sem er Vitne vorra Samvitsku, pad vier høfum framfared i Verølldinne, i Einfalldleik og Gud Grandvarlegleika, ei i holldlegre Vitsk helldur Guds Naad, enn eiña mest hi ydur.

Ebræos Cap. 11. v. 40.

Gud hefur eitt hvad betra, adur til for na uñ oss fyrerhugad.

Cap. 13. v. 14.

Pviad vier høfum hier eingañ blijfand. Samastad, helldur leitum vier hiñs til komanda.

Verdung, Vyrding, fara ei ætijd samañ. Verdur er hver i sinne Rod. Verdung og Vyrding verda því fara samañ. Verdung heyrir Mannt sialfum til: Pegar hann er verdugur, fylgir Vyrding fra odrum wtifra; Po pessa giæte ei aller. Skule Mañs Verdung, vera til Vyrdingar, verdur hann ad sijna pad, ei einasta i Orde, helldur Sannleika. Margir sijna pad, (Lofsie Gude). Medal hverra margra, vier hellst i vorri Tijd, telium og leifum, nu ad nyu, vorn sijdast frañlidna hæfæla Biskup Sigurd Stephæns son, sem fæddur var a Hoskulds-Stodum i Hwnavatns Syslu 1744. fostudag lanngan. Biskups Sigurdar Fadir var sa velræmdi Prestur Sr. Stephann Olafs son, til Hoskulds-Stadar. Fadir Sr. Stephæns, var Sr. Olafur Gudmunds son a Hrafnagile i Eyafyrde. Hann

lærde i Hoola-Skoola, vard so Diakn a Mwnkapverar Klaustri, hia Byrni Magnussyne, þa Klausturhalldara a Mwnka Pverau, og Syslumanni i Vodlu-Pijnge under eins. Sr. Olafur sialde med Hvsboonda stjnum Syslumanni Byrni Magnussyne, og fieck Expectance fyrir Hrafnagile; adur hañ naut þessa, vard hañ Prestur til Modruvalla og Grundar i Eyafyrde, i stad Sr. Biorns Hallssonar, og bioonade þar til þess, hann var kiorinn Capellan af Proofasti Sr. Poorarinn Joons syne a Hrafnagile; finnst hier i morgum Stiptkistunnar Documentum wtvalenn til margra Embættis Forrettinga og Fraũkvæmda. Þvi þegar Sr. Þorsteinn Illugason a Vollum i Svarfadardal, Proofastur i Vodlu-Sijslu, treistist ei til ad fraũkvæma sijn Proofasts, Embættis Verk, a stjnum seinustu Arum, var Sr. Olafur Gudmundsson 1698. uñ Vorid, þa Sr. Þorsteinn resigneradi, skickadur (wtnefndur eftir Documentum vissum) til Proofasts, af Biskupi Byrni Þorleifs

leifsſyne. (riett ſijnum Manni). Hañ afſakadi, ſamt ſkilde hann agera Prooſaſts Vices, þeſs medſetta Prooſaſts, Sr. Þoordar Oddsſonar, Preſts ad Vollum i Svarfadardal; til Fardaga. Med þvi Sr. Þordur bioost vid ad vera ad Hoolum nærſtkomandi Vetur. Fadir Sr. Olafs, var Gudmundur Joonsſon, bvandi eftir Fodur ſinn Joon Joonsſon ad Siglunesi vid Siglufiord, Ekta-Kvinna Gudmundar var, Sigrijdur, dootter Aſgrijms Skalds ad Hofda ad Hofda-Strond. Af hverium og er kominn Frw Gudrijdur Halldersdootter, nu ſart epter þreyande.

Menn kuña hier upp ad telia, i morgun ÆTtum, til Þoordar Landnams Manns ad Hofda, ſem þrickt er i alkiendum ÆTttar-Tolum.

Eckta-Qvinna Sr. Olafs Gudmundsſonar ad Hrafna-Gili; var Aña Stephansdoottir, frad Valla-Neſi i Nvla-Syſlu. Þeſſi ÆTt er nakvæmlega talinn, i Lijfs Sogu og ÆTttartolu Frw Þoorunnar Olafsdoottur, hvor rijkuglega er utgiefin og gratis meddeild. Þetta ÆTttartal er þrickt i Kaupmanna-

Hefu 1788. Nær i hvers Mañs Hendum.

Moodir vors framulidna blessada Biskups Sigurdar Stephanssonar, var ei einasta Nafnkunnug, helldur Pioodræmd, ad fleirstu þvi, Gudhræddslu og sønnum Dyggdum er adlvtandi; Sigrijdur Sigurdardøttter. Hun var fyrre gift Sistkyna-Broodur sijnum, Oddi Magnussyni, Broodur Biskups Gisla Magnussonar a Hoolum. Oddur var fyrst Landskrifari, sijdann Klausturhalldari a Reinines-Klaustri, og Syslumadur i Skagafiardar-Syslu undir eins: Pau attu eitt Barn, andadist vngt.

Aptur giftist hun, þa vordnum Eckiu-Mañi Sr. Stephanni Syni adur amiñsts Proofasts Sr. Olafs Gudmundssonar a Hrafnagili. Sr. Stephan Olafsson og Sigrijdur Sigurdardoottir obludu tvo Syni sijn a milli: Odd Stephanssonnu Nootarius i Yfir-Riettinum, og Klausturhalldari a Pijngeyrum. Hinn jngra Sigurd vorn blessada nu framlidna Biskup.

Mood-

Moodur-Fadir Biskups Sigurdar var Sigurdur nafnfrægur Hofdingi, bioo ad eignar Jord sinni Geitis-Skardi i Laangadali i Hwnavatns-Syslu. Hans Fadir Biskup Einar Porsteinsson a Hoolum. Fadir Biskups Einars var Sr. Porsteinn Tyrfings son, Prestur ad Hvamni i Nordurar-Dal, i Pverar-Pijngi, vestan Hvijtar i Borgarfyrdi (nu kallad Mijra-Sysla). Tyrfingur Fadir Sr. Porsteins var Boondi a Mijrum, Menn konast ei eftir hvar; meinast Asgeirsson, Porsteinsonar, Sigurdsonar, af Akra-Ætt elldri.

Moodir Biskups Einars, var Joorunn, Doottir Sr. Einars Poordarsonar, sem leingi hielt Melastad, i Pverarpijngi, sunnan Hvijtar. (Nu kallad Borgarfiardar-Sysla). Sr. Einar a Melum i Borgarfyrdi, atti Gudrwnu, Doottur Marteins Biskups Einarssonar, pess annars Lwtheranska Evangeliska Biskups i Skalholti.

Moodur-Moodir Biskups Sigurdar, var sw nafnfræga Hofdijngs-

Qviña, Christin Marcusdoottir, Fødur-Systir Biskups Gisla Magnussonar, sem lesa maa i hanns Ættartølu, og Lijk-Priedikun, þricktri aa Hoolum 1779.

Varla þarf meir upptelia; þvi þricktar Æfi-Søgur, og Ættartølur, þilia þad fram̃; þetta lijtilsiørlegt Agrip sijnir, ad Menn gieta med Sannindum, hier vijsad til ædsta Ættgøfgis aa allar Sijdur aa voru Landi. Ættgøfgi er fyrir sig, good med ødru goodu, vyrdist slijkt þaa midur fer. Sumir eru sinnar Ættar Soomi, þo Ætt sie lijtils virdt. Adrir aftur Ætt-Lerar, þo Ætt sie mikils virdt; hier er ei so, helldur, telst hier Ættar-Bloom bædi fyrir Gudi og Mønnum, sem riett auglijsist og siest, af þess gooda harmdauda Biskups Herra Sigurdar Stephaanssonar Æfi-Søgu, sem fyrst biriast aa hanns Fæding. Strax eftir Fæding 2 Ara ad Aldri, took hann ad reina Mootlæti, þaa Gud burt-kalladi hanns mikilsverda Fødur, virdtist þo, med sijnu Nafni Sigurdur, krijnd-

ur

ur Moodur og Moodur-Fodur Nafni, (hvort Nafn hann bar) Sigur, Varwd, med Sigur-Reid, Farsæld og Fraungæingi.

Penna Unga took hanns Diggd-Edla Mooder so ad sier, ad hun stalf, uppfrædde hann, i Book-Lestre i Moodur-Maale, Christinudoomsins Lærdoomi, i Ordi og Skilning, til pess gudlega Athæfis, sem hentar i Jesu Christo: Par med bar hun Uñsorgun fyrer, honum være kient ad skrifa, hvar til hann sijnde sierlega Lyst og Eptirlaungun, sem Merke og Verk sijndu sig sijdar. Lijka bar hann sig vid ad æfa Reiknings-List. Hiellst petta vid i hanns blessudu Moodur Hvsum til 1757. Pa hun flutti ad Hoolum, til Systur sinnar Ingebiargar Sigurdar doottur; Biskups Gisla Magnussonar Ekta-Frivr.

1759. Kom hann i Hoola-Skoola, og under Hond pess lærda og nafnfræga Manns Joons Eigilssonar, sem var Conrector hier a Hoolum 27 Ar, og vijgdist sijdann Prestur ad Lauf.

ase. Hann elskadi penna Ungling. Sijdann took vid honum sa hælærdi Mag. Rect. Halfdan Einarsson, sem hann hiartannlega ad sier took. Naut og nytti hann sier opinnbera Uppfræding 5 Vetur, til 1754. þa hann var honestissime dimitteradur, ad Lifnadi og Lærdooma. Sama Ar sigldi hann til Kaupenhafnar, og took sitt fyrsta Examen sama Ar i Decembri Manude, þa, innskrifadur i Tolu Studiosorum, vid þad konunglega Universite. Professorum Collegia sookti hann ydduglega, sierdeilis Moolman, Hee, Horrebov, Wadskiær. Vel var hanaf adstandande Nauungum upphvattur, og so gott sem krafenn ad leggia sig efter Logspeki. Fañ þo med stærfum sier, eina innvortis Drift, til hins geistlega. Utvalgdi hañ þad. Þvi heldur sem sa sæli Herra, Gisli Magusson Biskup, hellst assistti hann þar til, þvi hann hafdi a honum þegar fra Barndooma, Elsku, Eptirlæti, Vyrding, rækiandi vid hañ Kyn, Nafn, Kosti.

1766. gieck hann til attestatz, þa hañ

ydug-

yduglega hafdi adur sookt Pro-Cancellarii J. Cramer og Doct. Rosenstands Goiskes Dogmatiske, Historiske, Critiske og exegetiske Collegia og Fyrirlesningar. Sama Ar reisti hann aftur heim hijngad til Islands med Characterem Haud illaudabilem. Nu kunni hanns gooda Moodir ei taka hann ad sier, edur hiælpa til frekari Forfrømunar: var hvi 1767. Gafna og Lærdooms vegna, af Biskupi Gisla Magnussyni, og Mag. Rect. Hallsdæni Einarssyni, kalladur til ad vera Conrector hier vid Skoolan ad Hoolum, hvorri Kollun hann og sætti; fieck og hafdi sijdan Lof og Hroos, fyrir sijna Atferd og Manta, er hann brwkadi, til ad informera kienna og undirvijsa, sier tiltrwudum Skoolans Limum. Petta Embætti hafdi hann a Hendi 5 Ar.; med Æru og Sooma.

A pessa hans Embættis fioorda Ari, 1770. 23. Augusti. Pocknadist Gudi, ad burtkalla hanns blessudu Moodur, ei einasta honum og Naungum; Helldur odrum wtifra, sarpreida, sem eitt raraста Qvenn-Munstur. Reinde hann

han

þa fullskinia sitt añad Mootlæte, hveriu hann took med sierlegre Hoogværd og Stillingu, sem Gud hafde hønum giefed, og wtbwed hann med til ad taka a moote þessu. 1771. iñgieck hañ H. Ektaskap þann 28da Septembris; med Diggd-edla Jomfrw Gudrijdi, doottur þess velæruverdúga og Gudhrædda Kienne-Manns Sr. Halldors Pallssonar, Prests ad Knappstødum i Stiblu, og æru Diggd audugrar Moodur Valgerdar Joonsdoottur, Systur-Proofastsins Sr. Erlendar Joonssonar a Hrafnagile. Took hun þa til ad gaanga sijnum hiartkiæra Ekta-Mañe til Handa, sem ein Hwss-Prijdi og sijns Mañs Koroona. Nu þreiande syrgiande saknande.

So sem Gud hafde þenna blessada framlidna wtbwid til goods; brwkadi hann þad þid sama fyrir hønum meddeilda adstodandi Guds Naad, til alls goods hønum var møgulegt. Þad auglysti sw Elska og Vyrding, allir Skoolans Limir syndu hønum. Þar med, Biskups Gisla Magnussonar; Skoola-

meist-

meistara Mag. H. Einarssonar; annara wtifrá, Asthille og Kiærleike sem hann naut. Hvers (þetta á helgum Stad framfærande) þá Tijd, var ei einasta Sioonar og Heirnar, helldur Raun-Vottur. Bevijsadist þetta sierlega, þá hann 1773. vigdist til Prests-Embættis, og hiñ sijdasti af Biskupi Gisla Magnussyne. Þá ei einasta allur Skooliñ, helldur ædri og lægri, fylgdu honum á Veg hálfa adra Mijlu, þegar burtfluttist; med þeim Oskum þeir villdu hreppa siálfir. (þeim skal wr Garde fylgia sem Menn giárna villdu ad apturkiæme) Ferdadist hann þá sem Prestur til Mödruvalla Klausturs i Hørgaardal, nærst epter Sr Þorlák Þoorarinsson Prest þar, og Proofast i Vødlu-Þijnge. Þar audsijnde hann sig Guds-Mann, til Lærdooms, Leidrettingar, fyrst i andlegu sijdann lijkhamlegu; árvakrann, kostgiæfinn, i øllum hlutum rettskickadann. Hier ávann hañ med Lempe i øllu, allra innañ Sooknar og utann, sem tilþecktu, Elsku, Vyrding; sem margra enn lifande Søknud-

ur sijnir og vitnar.

1781. Var hañ, oforvarandis kalladur, af þa verandi Stipt-Amtmañi yfer Islande Lauritz Thodal, til þess erduga Presta-Kalls Hellgafells og Biarnarhafnar i Snæfells-Sijslu. Sama Ar var hañ af Doct. Finne Joons Syne, Biskupi yfir Skalhollts Stifti, settur til Proofasts i Snæfells-Nes og Knappadals Sijslum; eñ Arid epter 1782. sameigeñlega af øllum Prestum þar kiorenn, virkilegur. Her hafde hañ morgu ad giegna, margt vid ad strijda, hverin hañ øllu, fyrir staka Gudhræds-lu, kom til goods Vegar.

Hañs fyrsta Ar a Helgafelle, reindi Gud hañ eñ; med Mootlæti, þa allur sama Stadar Bær brañ upp til kaldra Kola, med øllum hañs Eigum, þar med tvo litil Skrif, þo metande, er hañ hafdi hier a Hoolum samed, i sijnum Frij-Tijmum, medañ hann var Conrector. Fyrra uñ Joon Spaman Historico Charactericum; Añad Konu Lots, heñar Synd, og Uñbreiting. Allt þetta, yfervañ hañs Trw. Sijdañ þad Erf-

idi

ide, er hañ mætte hafa, ad vitia 10. byggdra Siæfar Ut-Eya, ei einasta i Hws-Vitian, helldr optar æ hveriu Are til siwkra, og til Barna; stundum med Lijfs-Færi, i Hættu, Sævar Straumum, uppæfallandi hard og Mootvidri; sømuleidis æ Lande, længa, ørduga Veige. Prests-Gardiñ uppbiggdi hañ aftur, mest æ siñ eigiñ Kostnad.

1786. Lagdist hañ i þwngum Siwkdoome æ Helgafelli, er hiellt hønum vid Sængina 7. Vikum meir; ædur hafdi hañ Prestur ad Mødruvøllum, tvisvar af sama Veikleika Vikum samañ i hvert sinn vid Sængina halldid. Bar hañ þesse þwngu Veikindi, fræ Barndoomi, sem voru, medal añara iñvortis Meina, sierdeilis Brioostveiki, sem hañ fræ Ungdooms Arum var undirorpiñ.

Allt fyrir þetta. Þocknadist Gude, ad læta Konunglega Hætign, kalla, skicka hañ þañ 24. Martii. 1788. til Biskups i Hoola-Stifti æ Islandi.

Þad konunglega danska Cencellie til hiellt hønum, befalandi sigla til Kaup-

mañа-

mañahafnar, og taka þar Biskups-Vijgslu. Hverium Guds og Kongsins Vilia hañ var ei ohlijdiñ, fool sitt Rand Drottne, at hvern hañ trwdi. Reisti þvi til Kaupmañahafnar, med Stickis-hoolms Skipi, uñ Haustid 1788. hvar hañ uñ Vorid eptir 1789. þañ 10. Maii. var ordineradur og vijgdur Biskup til Hoola-Stiftis i Islandi, af Sialands Biskupi Doctor Nicolai Edinger Balle. Sam Sumars kom hañ til Hoola Biskups Stools 8. Augusti.

1790. Visiteradi hañ Hunavatns Sijslu, 1791. Skagafiardar Sijslu. 1792. Eyafiardar Sijslu. 1793. vildi hañ hafa visiterad Pijngeyar Sijslu; ferdadist fyrst austur ad Sandanesi at Langanes; byrjandi þar fyrst sijna Visitatiu, komst so ad austañ aptur ad Gardi i Kelduhverfi, þar hañs Sijvkdoomur leisdi ei honum leingri Yfirferd i þad sinn. 1794. reinde hañ aptur til ad ferdast visitando nordur og austur i Pijngeyar Sijslu; komst under Heskardals Heidi, lagdist þar, og vard ad snija

aptur

aptur. Took sijdañ Veikleikiñ æ meir og meir ad vaxa, hverium ad sylgdt Mattthroti, Holld-þverra, Visnan hægra meigiñ, med sarri Tilfiñingu, sem hiellt honum optast vid Sængina, þoott endur a millum giæti a Fætur færst. Med þessu var hañ þo optast i Kyrkiu vid H. Pioonustugiord; veitti honum þad mikid erdugt, ad sitia þar yfir 2. Tijma, þa so sem villde sijga ad honum Omeigi. Allt fyrir þetta, frañflutti hañ H. Pioonustugiord sialfur, þegar Profasturiñ var a Visitatiu Ferd, og vitiadi þa siwkra. Optast nær visiteradi hañ Skoolañ nær þvi i hverium Manudi, nema nærst lidinn Veitur, þa hañ, treistist ei til þess Siwkdooms vegna utañ einu sinni.

Ætijd stood hañ ad sijnu Embætti, i hverju hañ var arvakur, kostgiæfiñ, adgiætiñ. Vijgdi 20. Presta.

Sijdarst koronadi hañ sijn Embættis-Verk, med þvi ad vijgia reglulega, og þvi Solennite megulega vard vidkomid, Herra Geir Joonsson Widalin Bi-

skup yfir Skalhollts Stifti, med soddaũ Snild og Prijdi, sem vidverandi Fiolda var miñileg, so sem oll Embættis Verk fooru hønum ætijd einkar vel; jafnvel þo Lijkhamans Burdir væru veikir, þa yfirgnæfdu Saalarinnar Kraptar, so þa sem optar, bar stoor Guds Elska og saũur Guds Ótti, fylgdi hverju Atviki og Ordi.

Ættartal nockurt, Æfisøgu Part, høfum vier heyrt; sem ei er nema stutt Ágrip, Miñing til verdigra Eptirmælis: Man og ei þar vid bæta þessa blessada fraũlidna Biskups Sigurdar Stephanssonar Audkieñing.

Hann var Madur einkar frijdur sijnum, mikid høfdingligur, fraũskein þar af sierleg Hiarta Giædska, Froomlyndi fyrir allra Augum. Hier med fylgde Einord, þa vidþurfti, þo med Stilling, Hoogværd, Kurteysi. Haũ var mildur ad Fie, hvad munadarlausir eũ saña, þar haũ, sem ei hafdi saalfur Børn, tooke jafnadarlega 3. ei 4. uñkomulaus sautæk, og uppool ærlega; fyrir utaũ þad hvad haũ studdi, styrkti, og hialpade

edrum

ødrum Aumingium, af hverium hier eru nockrir Vottar. Hiñ giestrisnasti, lijtilætur, hreinlyndur, og Hiarta froomasti, stadfastasti Vinum, triggur, trwfastur øllum, hinn þagmælskasti; reidubwiñ fram̃ yfir Efni til ad hiælpa og giefa, jafnvel þeim er ei einasta muñlega, eda skriflega leitudu, helldur tilvissi þreyngiandi. Hañ gat ei heyrt vitad nockur ætti bægt, æn stædstu Vidkvæmni, sem gudhræddur og gudelskandi. Hann gladdist med Otta, Fagnadi mz Skiælfta. Ætijd sæu Meñ og urdu varir vid hañs Andvarp til Guds. Hañ var audsveipur sijnum Yfirbodurum; fram̃kvæmdi Verk siñar Kallanar trwlega. Undirgefnum so æstrijkur, ad ædri og lægri af þeim, bæru fyrir honum staka Elsku og Vyrding. Sijnum hiwum og Þioonustu Foolki, var hañ ei einasta Hwsboondi; helldur Fadir. Hañ villdi øllum allt vel. Gladdist þæ ødrum geck vel, hriggdist þæ midur foor; af Gudi prijddu Hiartalagi. Hañ stioornadi sijnu Hwsi, veitti gooda Forstødu Guds Hwsi. Sijna Egta-Frw elskadi hañ

hiartañlega, hañs Hiarta vissi, manttl heñi treista. Hier var af Guds Nad fleirst gott ad sña, midt i Breiskleikanum, sem hefur tekid Enda, upphafiñ burttekiñ.

Vetrar Missirid 1798. biandist hañ af sijnum medfylgiandi Veikindum, siñ daglega jukust, so ad hañ i Martii Manudi, vard i Sængiñi ad fullu fyrirberast. Pianningarnar bar hañ sem Guds Madur, ætijd dijrdkandi Gud i slijkri Tilskickan. Opt voru Tilsiñingarnar polañlegar ad hañs eiginn Sogn, þo nærverandi vyrdtist annad, kveinandi ei skorfraiñ.

A Suñudagiñ nærstañ fyrir Uppstigningar Dag, skipadi hañ og liet lesa fyrir sier, wt af þessu Gudspialli: Jñañ lijtils Tijma, Joh. 16. Cap. A Uppstigningar Dag sagdi hañ ad lesa veniulega, enn sijngia a undañ þeña Psalm, A þig alleina Jesu Christ, etc. Epter Lesturiñ byrtadi hañ þetta Vers sialfur og saung: Burtferd eg snart mier bwna siñ, etc. Sama Dag miñtist hañ vid siñ Frelsara, og medtook hañs allra heilag-

asta

ásta Líkhama og Blood, í Trwñi Guds Sonar. Preidi hañ sc í sínum Siwkdooma polinmoodur, ætijd befalendi sínum Gudi ad Hendur sitt Líf Líkhama og Sal. 20 Maii elnadi Siwkdoomurinñ, til 24 sama Mannadar, þá hann andadist, ad nærstoddum virdtist med sarri Tilhñing, fullu Ratdi, óskiertum Vitsmunum, Mælid minkadi ad sídu, eñ Þankarnir vorn til Guds.

Þá sídustu Noott sem hañ lifdi, hielt hann vid í sífeldri Bæn til Guds fyrir sier og ódrum. Undir sídarsta las hañ, skírt og skiliañlega þetta Vers: Eg lít beint ad þig Jesu miñ etc. Jesu Christe þig kalla eg ad etc. Allra seinast heyrdust til hañs þesse Ord: Flíjt þu þier ad standa hiá mier, Drottiñ mitt Hiálpræði, ad þeim frañmæltum sofnadi hañ.

Hañ stood í opinberu Embætti frá 1769. til 1798. [inclusive] 5 Ár Conrector vid Skolañ hier ad Hoolum, Prestur til Modruvalla Klausturs 10 Ár. Prestur ad Helgafelli og Proofastur í Snæfells Ness-Sýslu 8 Ár. Bi-

skup yfir Hoola-Stifti 10. Ar. Nu fram̃lidiñ aa sijns 54. Alldurs Ari.

Lofadur veri Gud, nu sem ætijd, saa sem hefur leidt þeña, vorn fram̃lidna gooda Biskup Sigurd Stephaans Son, i giegnum Lijfid til Grafariñar. Þeña Veg bioo og vijgdi, hañ, sem þañ gieck, alvalldur aa Krossinum, til Lijfs til eilijfs Lijfs. Fyrir þeña sama Drottiñ Jesum Christum er Siguriñ giefiñ. Þañ Sigur hefur nu ødlast vor fram̃lidni, þaa hañ hefur yfiruñid fyrir Lambsins Blood. Dijrdar Koronu dijra, Drottiñ gaf hønum þaa, þegar Gud frelsadi hañ fraa øllu illu, til sijns himneska Dijrdar Rijkis. Miñstu vor allra Gud i þiñi Naad og Myskunsemi! fyrir Jesum Christum Amen.

Samvistiñ inndæl,
Soknuduriñ bitur,
vid Burtkallan þess goodfræga
Fodur og Hofdingia!
Biskupsins yfer Hoola-Stifti
Herra Sigurdar Stephans
Sonar.

I Huggunar Skyni auglijst, hañs harmandi
Eckiu
Frv Gudrijdi Halldors
Doottur,
Af þeim erheñi til þess,
Sig Jætar Skylldugañ.

Lagid er: Sooliñ til Fialla fliott, etc.

Samvist og Soknudur, sitt er hvad, eñ þo teingt, hun sæt eñ hann bitur; hvorugt mun verda reingt: Sa veit er reinir riett, Rauniñ er olijgnust, i hvoriu Standi og Stiett, enn Stilling er þarflegust.

Sæt Vina Sambwdiñ, i sannhelgum Frid og Roo, med tœllausu Takmorkiñ, sem Triggdiñ undir bioo; hun er Hiartans Unun, Himins Giædum nœskylld, hun er Miñis Munun, Med-

læti, Hagur, Snilld.

Þo skal hun þriota hier, þad er viss Alyktan, finnast og skilia skier, ad Skaparans Tilhlutan; sviþud er Sioonhverfing, Samvitstiñ Mañatijdt, ad Hiartanu Harma stijng, Hvarf Vinar fær hvi itt.

Æ! þess indisfyllri, elskulig Sambwd var, grundud a Gudrækni, med glansandi Diggda Far, þess særri Soknudur: Sem Hiarta hælf sundrad, edur burt Armleggur, alijka virdist þad.

Eingiñ i annars Briosst, um þetta skignast kann, eigiñ Raun leynt og liosst, letrar best Sañleikañ: Dæmi eitt dreg hier ad, um diggdugar Samvistir, mitt þetta Minnis Blad, mun þær ahræra hier.

Sigurdar Samvistir, sælada Biskups vors, mættum vel muna vier, mieg verdar Peña Spors: hoogværar hreinlyndar, Hugmoods og Kala-fry, fridsamar, sæskiptnar, vid Fallvelltu Heimi i.

Hañs ad marg yrda Hroos, helld eg ei þrennanlegt; hann leid fram eins og Liods, Lijdir þad gætu þeckt, misbodid matti hann, minna enn añad Fis, med Þogn og Þolgiædi vañ, Þarfleysis Orda Kvis.

Um sijna Hiervist hann, Hnossimu eilijfa, straudur eptir rann, i Anda og Sañleika, Vyrding þo veittist hier, valdi ei Upphefd þar, Gud

kaus

kaus hann siælfur sier, so og Kongs Tigniñ hær.

Sakna Jeg sannlega, sælada Herra mijns, enn gledst þo gudlega, ad Gud flutti hañ heim til sijns, Heimkyñis Himnum æ, hvar eckert mæda vañ, jeg fæ hañ senn ad siæ, so eckert skilia kann.

Þu Nordur Stiftis Stord, starandi i Himiniñ, mæl þu ei ædru Ord; oss byrti Vilia sinn, Gud! sæ ed gaf og took, Gud! sæ allt giordi vel; Græatiñ og Gledi jook, Gud hvers er Lijf og Hel.

Veit eg ad vætir Brær, Vatns-Lækium Saknadar, Eckiu Frw! Egta Sær, yfrid stoort hoggvid var; heñi til Hiarta vijst, hvert ei mun læknast hier. Einmana Tronu Tijst, temur þvi jafnañ sier.

Fleiri fullt Canæ Kier, kallast af Vatni mæ; Edik og Myrra er, Eymda Kælk nu skeinkt æ: Guds Orda Sannleiks Sallt, sætt giori hid beiska hier, so heñar Angrid allt, upphorni i Roosender.

Þo Fædingar frijd sie Mund, farsælli reiknast mæ, og dijrmætri Dauda Stund, nær deyum hiedañ i fræ, med Jesum æ Andar Arm, yfergefandi þad, er Saalar hier svijkur Hvarm, og Syndiñ hefur verkad.

Græatiñ Frw Gudrijdur! Gud ydar styrki Gied, hanns Astar Armleggur, ætijd sie ydur med; Eckium giord helgust Heit, hrijni æ

ydur skiært, Gud sem aa Læging leit, Lund Hiartans huggi vært.

Gooda Frw Gudrijdur! grætir sitt Barnid fast, Fadir almaattugur, sem einkum er hiartkiærast; æ! kissid hañs aa Hond, hun særa og græda kañ, þo sijnum veifi Vond, vijst besta Tilgaang fann.

Gudhrædd Frw Gudrijdur! þier gietid ei þetta reingt, ad Samvist og Soknudur sitt er hvad, enn naateingt; æ! þo þier æpid tijdt, Egta Herrans Laatid, Guds Sonar Giædsku blijdt, gledieſt Tillitid vid.

Nu er Nordur Stifti nær hoggvid virdist mier, eñ þau Guds Afskipti, allra hellst reindud þier, Haaædla Frw! enn hvad? Hier er eñ þaa ad faa, good Smyrsle i Gilead, er grædt alls kyns Meiniñ faa.

Himnesk Huggunar Sool, hiartnæmust Guds Sonar, ydar hriggt Hiarta Bool, huggi til Anægdar! upplijse Myrkur megn Mæduñar, fraa Sturlun, Guds Naadar Giædsku Regn, giefi ydur Hugsvolun.

HADASSA,

Hvar med undir skilz

BISKUPS-STOOLL-INN

ad Hoolum i Hialltadal.)

Hulinn Sorgar-Kaapu fyrir Dagmaal

aa

Esters-Dag.

þann 24da Maji 1798.

andvarpar soleidis.

Ton: Hvørnin er nm̃horfs andt. etc.

Ein maa eg enn i Dag, um Prijma kallad Maal, haatt byrja Hriggdar Lag, med Harma-drickjud Skaal; svørtum klædd Sorgar-Hjwp, sem mier Ahyggju fær, vid Rauna Reigindjwp, rokin i Ovit nær.

2. Kulmæddri meinar Skiool, mitt Heidil-Beria-Trie, Oliu, sem þad ol, eg til Vatns breitta sie; kann þaa mijn Edlis-Art, Andvørp-in hindra saar? Onei! þau æsa hardt, aafram̃ naatturleg Taar.

3. Atelja einginn kann, Istøduleysid mitt, (nema saa, eingum ann) adgiæti framar hitt, af

hverin

hverju 'eg nw græt, Orsokin vysaz ber, sw: Mijn Koorona mæt, til Moldar hnijgin er.

4. Eg stin! þess er full Von, æpandi sakna þijn, Sigurdur Stephans son! Soomarijk Upphefd mijn! Andvana vijst þinn Naar, vokvar mier Hiarta Blood, Æ! ad mijn Augu klær, yrdu tvo Straumna Flood!

5. Verdugur Biskup varst, Vilie so Guds umbioo, bjartann Fiarsjood i barst, brothættu Kieri; O! Ordlauft mitt Edli kaldt, innfædt Roomleysi ber; Twnga, sem talar sniallt, taki nu vid af mier.

6. Upp þa! Ordsærir Menn, i Stifti Nordurlands, lærdir sem leikir enn, lægra og ædra Stands! heirum Hulinnar Om, hætt þoo ei kalli sw; uppsegjum eins vorn Doom, alldjarfir riettann nw.

7. Oparft Hljoodbjollu Hroos, hier ecki tefia skal, helldur leidaz i Lioos, lijtid, enn sannmælt Tal; Nafn ynitum ærurijks, eins sem forkjena vann, verdt er ad vyrdum slijks, voru Biskup andadann.

8. Uppleid Israels Vagn, (eftir þo Kaupañ sie), skilinn vid Mædu Magn, margbreitt a Jordunne; Lijkaminn leggz i Mold, lifandi Saalin þo uppnumin er af Fold, i sier tilbwna Roo.

9. Gudhræddan glæddi miog, Giedstofn

þess

þess Edla Manns, ydin og Umsiæt hog, umsmurdi Voxtinn Hans; Utsprottin Adalbloom, af so vaxinni Root, þaru ei Blodin toou, nie Beiskju Swrleiks hoot.

10. Hver sinn Veg vandad fær, vitur saðkallast mæ, Andar Atgiorsi nær, oblindud Hugar-Sioa, hanns ecki hratar fiioott, honum medreña skiær, fremri Farsælda hlioott, Farstjarna Ljoosin skiær.

11. Hverful Fagrindi fa, flekad alldreie þann, Stodugri Aud þvi a, uppi þar sier geimdann; þo dynje dimmar ad, Drephrijdir Mootlætis, full viss um fegri Stad, fær hanns Von eckert Slis.

12. Þvi hann audsveipur er, Andar Koristu mest, gjorir algoodann sier, Gud ad Athvarfi best; sijn gjætin gyllir Vit, Goodmennsku synir Þel, Erfidis-Anna-Strit, allt gyrnist fari vel.

13. Forbreckis flasar sijst, fyrir Alvoru han, æ framnsær varast vijst, Villustig krookottan; hanns Þanka setur Safn, Sioonar einasta Mid, utan Offlytirs jafn, æfkt hondla Takmarkid.

14. Hvar sem helgandi Nad, Hugferlum stjodrnar þeim, og fær holl Yfirrad, i þessum minna Heim, upplyst þa Skilnings Skart, skrwddyr Agiæti Mann, Andar Natturu Art, unir vid Bwnijng þann.

15.

15. Seigid af hreinum Hug, Hoola Stiftis Valmenn, hier, sem med Dyggda-Dug, dyrt metid Sanninden, hvert nw sie hiegoomad, hier nockud afleitt fræa, edur mælt ætti Stad, Orum Biskupi hjæa.

16. Er, sem mijns Anda Pogn, æa hliidi skijr-ann Room, og vitra siootar-Sogn, sanna jæ-qvædi Doom, minn, sijnu, Reijnslan rijk, root-grundad Vitni ber, ßad dyrgilld Dæmi slijk, dreo vor Biskup ad sier.

17. Hanns Kiennijng hrein og good, hanns margfaldt Kosta-Val, eru kunn ossri ßiood, ein-giñ ßad brigdar Tal; eñ stadfost Æru-Dyggd, Alldar vandfeingid Gull, hier ætti blijda Byggd, Bloomgunar-Kjarna full.

18. Vindar af ymsri Att, Eik fagra tijdum slaa, og Edlis Ossa-Mætt, wtsprwngin Bloom-stur ßiæa; Regna Kaf-Hrijdin hord, hjælpar ßaa laungum til, ad loks ofan æa Jord, af falla vid ßann Bil.

19. Sjwkdoomsiñs Sorgar-El, so sloo vort Paalmatrie; enn ßvi sijst annar Hel, ad Mold ßo hnijgid sie; ßañ Leidis ræktar Reit roosfrijd-ur Diggda-Krans, Frioofgan jw fagurleit, fræger Næa-Duptid hanns.

20. Vor sæli Biskup so, sofnadur oss burt fræa, uñskipti Tijma tvo, sem teiknast Nw og ßaa, sidarsti Sigur-Dwr, Sigur-Vagn giordist hañs, er Dimu Daudañs wr, Dijrd-

ar

ar til flutti Ranns.

21. Mannprydin lifir hjoos, Lands vors i kaldri Byggd, med forhjent Hefdar Hroos, af hreinlundadri Triggd; Lidins Lof-Stopull eiñ, leingi hier med oss Tof, pessi: Vor Hugur hreiñ, hanns sie Marmara-Grøf.

22. Biskup er i hanns Stad, af Guds og Kongsins Nædd, odlast Embætti pad, esli Kraftur og Rædd! Hond ædsta Hjælprædis, hañ leide Nootr sem Dag! einhuga oskum pess, allir med sama slag.

23 Vier qvedium hannin pig (preidi Fadir) med Græt, Minning hijn merkilig, mindar oss Hriggdar Læt! Guds-Riettar Rædsmañ hær, rijktu nu lijkur Sool, lioomandi uñ eilijf Ar, æ Prijdi-Bwnum Stool!

24 O Drottinn! ælijt hanns, eftir preyandi Frw! Hennar Græt Hrigdar-Dans, Hiarta ans i Fognud snw! Astmenn hanns allir tied, odlist Harmbootar Lien, Guds huggi peirra Gied giædsku rijkt Skiool! Amen.

Fæein Lioodmæle
efter þann
mikid elskada Lands-Høfdingia:
Herra Sigurd Stephæns
Son
Biskup Hoola Stiptis
hver i Guds Dyrd inngieck
þann 24da Maii 1798

1 Mædir Hrigd, magnast Kvijde,
meinstoor vaxa einatt,
ecke sijst þegar Astar,
eiginn Vini skal þreya,
Tioon mæa teliast ofijna,
Trigdrarir er burt fara,
Auldungar ærnar Snildir,
ædur sem bæru æ Lædi.

2 Sanna nu soddann kunnum,
Sveitbwar Nordur-Reita,
Audmildur andast næde,
Allþarfur Stephæns Arfi,
Herra Sigurdur hærrar,
Hamingiu stoor Høfdinge,
Astum ætijd festur,

Ødl-

Ödling Himins Rodla.

3 Framadur liooſt Fiñtyu,
Foolk nærungur Arinn,
fiogur lijka hinn fagri,
fieck med Hugar recki,
Alldur allann villdi,
eflauſt Gudi giefa,
ſtryddi og ſtood herklæddur,
ſterkur und Chriſti Merkium,

4 Fiogur Embætti frægur,
feinginn prijddi hann leinge,
Conrector fyrſt kiorinn,
kallaſt nærſt Þiodn ins ædſta.
Proofaſtur Prijdi liſtur,
Preſtum vann Hagnad ſannann,
Biſkups Tign bar og Þegnum,
bijtti uñ Stord Andar Forda.

5 Kiær var Klerka Stijrir,
kinſtoor blijdur Vinum,
vitur, trevr, veglætur,
vafinn Diggd, fiærri Stiggdum,
lærdur Liſta Hyrdir,
Lijds og Þioodar Prijdi,
Hugar ſtoor hofdingligur,
hann Val reindiſt Manna.

6 Gæfurnar hofdu giefiſt,
glæſtar þeim Herra næſta,

Frijdleiks bar Fegurd lijka,
Froomleika og Rauſn i Doomum;
Orlæti med wtlætum,
adſyngdi ſtoor Mælſnildinn,
Hiartad gott hæum Byrtum,
hann prijddi þad mæa ſanna.

7 Kippti i Kynid Happa,
klæarum Stiornu bæru,
veitir, liooſt þad vottaſt,
var Auds mildur Hari,
æda Lands af Lydi,
lijka Hofdingium rijkum,
bræatt i bædar ættir,
borinn Frooni voru.

8 Otta og Elſku Drottins,
um Aldur riedi halda,
þolugur ætijd þreidi,
Piæning af Heilſu Læni,
full þo ad oft æfielli,
ad færa, Þock, Lof, Æru,
ſtundade Stiornulanda,
Stijrir, Magtar dijrum.

9 Hædſtur Herrann Chriſtur,
Heims fræa Svika Keimi,
dædſælann forir Dauda,
Dyrmenningiñ þennann,
leiddi, Liooſum Hoddu,

Lijſt

Lijf hans fegra blijfur,
og Mannord mætt eg inni,
i Minning Islendinga.

10 Seitiœn Hundrud setiast,
so fry Nyutyu,
Atta þar med etrir,
Ar frœa Burdi klœrum,
Jesu jeg tilvijsa,
Jœtast þetta Dœtum,
gofugur þœa var grafinn,
Geimir fogru Seymia.

11 Lyfir nu Liosa Jofri,
Lofdung Auds fyrtur Naudum,
hafinn frœa Harma Kofum,
Hroosar Sigri dyrdligur,
Sool fagur sijngur leinge,
Sikling Prijs Himna mikium,
finnum hann flioott þad sannast,
feigins œ Liooma-Deigi.

12 Hoola Stipti sem hreppti,
harda Neyd þegar deydi,
Formadur þess hinn frydi,
sœa mun seynt ydgiolld dœins,
Partur Lands Prijdi skiertist,
Prestar þo allra mestann,
Skada Bol sœrir bidu,
bœti oss Gud Hnossid mœta.

13 Frw þess frægieck Naudum,
Foringia Nordlendinga,
huggi og gledie hrigva;
Hari Dyrdar Skara.
Allar hliooti heillir,
Hrund Frijd Baalg Sunda,
Lofsæld vafiun lifi,
Lind hrein Edal-Steina.

14 Stoorgofugre Strijd hverfi,
Stund hveria Gledimundinn,
hliooti oa Hugar Kiæti,
Heims um̃ Froon dyr Matroona,
Sigur og Sæld margfaldist,
Sool gullbwa Stoola,
umms vid Um̃skiptinn stansar,
Æfin̄ til hærri Giæfu.

Samsett af þess Sæl: Herra lofiegu Miningar

skylduguni Elskara

Biarna Joonssyne.

Fæord
Saknadar Miñing vors andlega Fødur,
þess
Hæedla Hææruverdugaog Hælærda
Sæluga
Herra Sigurdar Stephæns
Sonar
Biskups yfir Hoola Stipte
Swngenn med sorgar Stem̃u æ hañs
Utfarar Deige
af einum
Hann Lijfs og Lidenn

Einlægl. Elsk. Syne.

Ton: Upp hef eg Augun mijn. etc.

So deya Merkis Menn, sem miñi Strijds-Kappar allur Leirinn i senn, af alhøgum giørdur var, Gud nædi Gull sem Eyr, geingur i Skyldu þæ, Argur stær, Adall deyr, ecke vid reisa mæ.

Naudkollott Nordur-Land! nu hvarf þar Coronañ, ængurvært Eckiu-Stand, oft reyner Doom-Kyrkian, høfudlaus Stiptis-Her, hver Klycka ymur dymt, allt soddann wtretter, ogna

Vallð Daudans grimt.

Stools Heola Stopulliñ, stædi jeg meinti uñ Hrijd, og logande Stipt-Lampiñ, lysti ofs nockra Tijd, Ack! Ney, hañ fallinn siñ, slioott Angur-Sky, uppdroo, Alheims Piood Annmarkinn, Adams hinn gamle kloo.

Sigurdur Stephænsson, sæll Biskup sagnar Roo, i Lijfs Uppriſu Von, eins gladvær lifde og doo, fridud Ond fegri Sool, sinnur ei Glede Stans, lifande Lambs hiæ Stool, lioomar i Eingla Kranz.

Ungur Krofs-Teikni tiest, teiknadur Drottins Mañ, alldradur bar hañ best, bila Lijfs-merkunz sann, Polgiædis prooast Dygd, þookti og Bænatær, Jesus hanns hægdi Hrigd, hafiñ wt sefur Nær.

Þeir hiuggu Sær i Sær, sært gætu þo ei þar, Hond Drottins hlyfde klær, hvad unnu Feitingiar? Þad bijdur Dooma-Dags Doomis bresta Utreidernar, slidri nu sveittir Sax, sæmra hoad syrri var.

Vinum er voktu Hefnd, veittist æ sækiendum, med Penna og yrkium efnd', Andsvar gafst fræ honum, þo Hiarta og Hollð sie qvillt, hlydid og nemid þier, ad giallda ei illu illt, eirn Biskup kiende mier.

O Hrigd! slyk Giædsku giorn, gænga Hofud æ braut, ef koma aptur Børn, ellegar mañeygd Naut, kvijdid þier Kosti þeim, kañskie einhver med

Vond,

Vond, jeg fly snart hiedann Heim, til Herrans
ad Dyrdar-Lond.

Hædla Eckiu Frw, epter þreyande i Sorg,
ælijt þaug Ord Jesu, vid Eckiuna i Nain-Borg,
græt þu ei Guds Verk skied, gieck þar farsællra
wt, eñ hun feck Augum sied, Umflotiñ Tara Lwt.

Alldrei hañs eyliif Trigd, ydar forlætur Hag,
ad hañ Von ydar bygd, ætijd skal Noott og Dag,
allt hvad af ydur took, aptur skulud þar fa, sem
ydur Sorger jook, sialfur mun þerra Brad.

Dockskrwdud Doomkyrkiann dregur sig nu i
Hlie, hun miste Herra þann, hana umsorgade,
hver nuun þañ Hrigdar Serk, af heñe dreigid fa,
utañ Guds Mildin merk, sm Myskun vill Zion tiad.

Eimstrader Astviner, andvana Hofdingians,
aller undergiefner, uni vel Frelsi hañs, þo Daud-
inn sie Leon liodtt, leynt dylst Hunang i þvi, frem
Utlegd Sorg og Soott, Saal og Lijf giordi fry.

Oll Natn wr Æai blad, uppstiginñ falla i hañ,
eins sierhvers Edli brad, Alheims Veg geingur
Mañ, Lykhamur Leyri gior, lydur vel Svefn-
Hwsid, i Hendi Guds Heims okior, hañs Saal ei
snerta vid.

Soomer ei syrgium vier, Sigurvegara þann,
ad lifendra Landi sier, leikur vid afladann, Bi-
skups Doom dyrri eñ hier, dvyna sem aldrei kañ,
Sorg fare, sælir þier, so qvedur ydur hann.

Sool-Hvørfin

I þessu Stifti

miog einfalldlega hugleidd

þañ 20. Junii 1798.

Svo grætlig Soolar-Hvørf, Sumar-Dag leingstañ æ, skylld er ad skoda Þorf. Skañ-Degi kallast mæ, þegar ein eptir adra Lands Sool nij-risiñ fellur frá.

Sool mælgu kallast klær, Kieñidooms Forstiorar, því Liominn hefdar-hær, hinna Flock Leidoga. Nær slijkir Drottnar deyia Sool-Hvørfeg ordenn segi þar.

Morg hafa soddann sieft Sool-Hvørf, og þess er Von. Jafnt odrum lijkum lietst Lofs verdur Aaron. Svo er og Sool vor horfinn Sigurdur goodi Stephænsson.

Á Hoola Stifti og Stool strijdt hefir nockur Ar, Mein slijkt, ad missa Sool; marg-hoggvid er þad Sær. Vid seiña Sool-Hvarferu, þess syra varla þornud Tær. (*)

Eitt

(*) Á nærsi lidnum 20 Árum hefir Hoola Stifte hlotid ad sía æ Bak 4um Biskupum sijnum. Þo þessi vor sæli Herra styrdi því i 9u Ar (frá því hañ settisi ad Stoolnum) munu øll hañs riettsiñud Stiftis Børn meta þañ Tijma stuttan, og oska, hann hefde, ad Guds Vilia, mætt leingri verda.

Eitt þvilijkt er i Dag Augum og Hiarta nærst Sool Hvarf og Soolarlag, sw þo var ollum kiærst. Vier syrgium Sigurd gooda, Sool, Yndi þessa Stiftis stærst.

Gudhrædsla, Gledska, Dyggd glensudu a þeirri Sool, þocka-sæl Pægd, og Tryggd Pelhrein sig alldrei fool; Hann unne Lyd og lyste, Guds Christni vermdi, græddi og ol.

Enn hvorsu skiært hwn skein, þa skyggde a nockur Kross! ad þreya af Praut og Mein, þad mat hann kiærsta Hnoss. Swgieck Sigur-Merki Sool, þegar burtu hvarf fra oss.

Hann var mæt Hialpar Sool, hvorium sem þreingdi Neyd; Voludum Verndarskiool, veiklyndum Hressing greid. Grætendum griet hann medur, fagnade med þeim Fognud beid.

Eins var Umgeingni Hanns yndæl og Soolar Skin; vel umbar Mootgiord Manns, miog hollur sijnum Vin. Hann var þeim Lioos, sem lifa, Lioos verdur Hann fyrir ofædt Kyn.

Biskup og Besta Mann best syrgium fram-lideñ, i þvi vier elskum Hann, æskium Hanns Funda señ, verdum, sem Hann oss vilde, giorumz, sem Hann var, goodir Menn!

Hier sier eg [**] Heliam horfenn til Dyrdar Lands. Önd med, eñ ei Lijkham æpi til Meistarañs : O Fadir ! O minn Fadir ! Israels Vagn og Reidmenn hanns.

Æ þig, vor sæla Sool ! fært tregar Huga minn, þinn auda Stioornar Stool, styn eg vid harmþrwngainn : Þann sem hann ca ad erfa lœti Gud vera Lijka þinn !

(**) Þvott Helias edur Elias sie ebreskt Nafn, er þo i þessum Stad vegna Hlioods Lykijngar alluderad med þvi til Griska Ordsins Helios, sem þydir Sool.

Gudhrædslu og Froomleika
Før af Himni og Adsetur i Heimi.
at Grof
Ens gudhræddasta og froomasta Herra,
Herra Sigurdar Stephans
Sonar
Fyrrum hætt tiltrwada Biskups
yfir Hoola Stifti
Hug umñ leidd af einum hañs Elsku og Velgiørda æfilangt þacklætum og miñugum Hluttakara.

Melodia: Huma fast tekur Heimi i, etc.

Gudhrædslu og Froomleiks Engla eirn, Alvelda is stijrir hær, Gull Himin Bloome, gæslud hreirn, giørde fræ sier i Ar,(1) heim, ad ei Soonni Purdi neirn, þa ad hañs Doomi Vegur beirn, lagdist umñ Loptin klær.

Eingla Fylkingu einni hann, i Alvepni sem þar stood, fylgia baud hingad fagurlañ, Farvegum Stiornu Slood, skiær sa Dijrdlinga Skare rañ, skiostara Elding ei stansa kañ, Leipturs af Lioomi stood.

Alvæng-

(1) I Ar þad sneiña. I sudverdu.

Alvængiud Ferdum Loptiñ lijst, lietta fyrr ecki maa, eñ hingad verdur Heims til vijst, Himni Guds komid fraa, aa Bw-stad gerdiz Bidlund sijst, Bloom-Lima Mergd ad Augum snijst Paradijs prijdda þaa.

Attu þar laanga ecki Dvøl, O! Til-burd sorgligañ, hrigg sijdañ gaanga aa Vonar-Vøl, vurdu þaug burt þadañ, Utivist straanga jmist Bøl, eptir þad faanga, og marga Kvøl hrakiñ um̃ Heim allañ.

Sooktu Veralldar Herra heim, er huldi Pell og Skraut, voru offiaaldann aa Vist med þeim, vijsad langt heldur Braut, lasta þvi alldrei lidu Heim leifdi margfalldañ Sooma Hreim, þeirra saa Þrecks adnaut.

Onnunga Sveitum æskia sier, eiga Bool-festu hiaa, oft var samt neitad, æ þvi ver! i Utlegd þeim rekeñ fraa; Høgum þaa breita Farsæld fer, færri þvi skeita siaaum vier, sem þessum sooma maa.

Vijd-forul kaña Løg og Laad, leitandi Heimkiñiss, hvar sem þvi añars hofdu naad, Hamingia fylgdi viss, þeim Guds og Mañа nærdist Naad, nærsta Dyggdañа Hnossi fiaad, liwf jafnframt Lid-siñis.

Sælu bloomadur saa fram̃gieck Sioonar Plats Heimfins aa, er þeim Bw-Stad allfagrañ fieck, frum vaxande sier hiaa, miog goodhiartadur Mær og Reck, mikid elskadur Dyggdinn þeck, hanns Lijf allt heita maa.

Hier

Hier settust nu i helgañ Stein, Hag vid unandi siñ Good-Kostum bwiñ grandvor, hrein, Gud-hrædsla og Froomleikiñ; Born gaatu þriw en ædstu ein, Elska, Trwiñ, og Voniñ hrein, hietu þeim hiartfoolgiñ.

Doom-Kyrkiu Sool, er Dijrd aa vañ Diggd-um stoor-audigur, oss fyrr aa Hoolum undir rañ, O! Biskup Sigurdur! Sorgir þeim ol, er sijktist hañ, sett hofdu Stool þar fegurstañ, ad Bodi Alfodur.

O! þeñañ harda Dauda Doom! Drottiñ liet afsagdañ, Gudhrædslañ vard og Giædska froom gaanga lijkt undir hañ: Heli aaqvardast Himin Bloom, hoggvid er Skard, æ! Sorg ein toom, i Flock vorn andlegañ.

Ef nockurs Mañа gisti Gied, Gudhrædsla og Froomleikiñ, þaa var þad Hañ, sem Tign var tied, Tilsioonar adgiætiñ, Troon upp Digd-añа reisa ried, Rijki þeim vañ og Elsku med, blijd-lindi Biskupiñ.

Vañ sier Ast-hilli gladvært Gied; Giaf-milldi Triggdiñ sterk, Hofdingia milli hellst faa-sied, Hiarta Giædska so merk, Einord, good Stilling Andakt med, aagiæt Maal-snilli prijda ried, oll hanns Embættis Verk.

Andlegra Giæda Ebling frek, æ var i Hiarta fest, Þricking Gud-Fræda þaa eg tek, þess fall-na Vitni best, hañ sijndi bædi Þor og Þrek, þo ad mootstædi hvergi viek, Himin-Dijrd hefia

mest

mest.

Kyrkiur verndadi, Kieñi-Lijd og kiæra Stiftis Byggd, frooma heidradi fyrr og siid, framadi jafnañ Dyggd; Sooma reisadur siñi Tijd, so lauk trégadur ollum Lijd, galdt alldrei Styggd med Styggd.

Þessa vors sæla Maktar Maños, mæa þad sañebla Hroos, skygdi Lastmæla Skij a hañs; skiærast Goodverka Lioos; ei liet sig fæla Offstopans, eigi Loftæla Smiadrarans, Hogværdar heilog Roos.

Fleirstum algiærdra Dæda Dafn, dijrdligt sig byrti þar, til Himinferdar Heilla jafn Herrañ dijrmætur, vad uns Eilijfo skierdir Ara Safn, Odaudleik verdi helgad Nafn, sælt, gooda Sigurdar.

Himins Unadsemd hañ æleit, hærstu Farsælld ad næa, Eptirlaungun og Andvorpheit, Alsadir mildur sæa: Skioot ad frambruni skipar Sveit, skiærari Funa uñ Stiornu Reit, i Heimvorn Himnum fræa.

Himinsins Lijda Hers Otal, hastara Reid fromm bar, hañ er fræa Strijdi og Harma Dal, hefie til Kroonuñar: Lijk-For sijdarsta Lifs-For skal, Liossins a frijda Guddooms Sal Sigurrijk Sigurdar.

A Hefdar Deigi i Hædir Rijrd, horfid og ollum Skort, Fylking sw meiginn færdi Hyrd, Fødurs andliga vort: Upp voru sleiginn oll med

Dijrd

Dijrd; einganveigiñ sem fæst wtskijrd, Himinsins Perlu Port.

Jardneskt þad siñast syrrum ried, Fodurlands Nordur Bygd! sia hier lidna sand i Bed, Sorga Hiwp yfirskygd. Frædare miñ og Fadir med, fæ eg ei þiñ Jafn-Oka sied, ad Gudrækni Giædsku og Tryggd.

O Hoola Stifte! mædda mest, mætt þu bak goodum sia, Hofdingia Skipti helgra flest, Himniñ leggur a; vit Fodurs Tiptan vyrda best, vid mun svo Giptañ Hag þiñ fest, þa honum þocknast ñia.

Guddoomsins veiti Rad alrijkt, Riettdæmis Herra þañ, er fullvel skreiti sagur lijkt, Fromleiki og Gudhræddan jngist þa Heitid aldna slijkt Islands hæleitu Fedrum vijgt, heim enn Piood-Miñing ann.

Heitid Aldna: Gamall Biskupa Titill i Landi vorru Gudhræddum og frommum Herra.

Vegsamlegustu Mannkosta Lidid Lijf þess Hæedla Hææruverdugaog Hælærda Nw i Gudi hæsæla Herra og Biskups Hoola-Stiftis Herra Sigurdar Stephæns Sonar.

Sem andadist Dag 24da Maji 1798. æ 54da Alldurs Ari.

Syrgir med Syrgendum Hanns i Gudi dæins Gooda Nafus Minnugur Elskari.

Lag. Hiartad Þænkar Hugur Sinni. etc.

O! sæ mjkli Mædu-Dagur, mier sem Hriggdar Fregn þæ bar, ad Hoola-Stiftis Fielli fagur fyrir Koongi Skielfijngar, Stoolpi sæ er stood med Dæd, stødugur i Drottinns Næd, albloomgadur Edla Diggdum: Angur vaknar Næms i Biggdum.

Æ! vier heyrum hnijga i Valiñ Herra Sigurd Stephæns son, Hoola Biskup (Haudri falin) Hoola Gledi, Lioos og Von,

hvør.

hvorium efsta Alldurs hier, ærna giordu hanns Viner; O þw Daudi! Afl þitt stinna, Oskum þeim ei villdir hlinna.

Ad Lærdoomi frægur fundinn, Foolk Nærwngum bestu jafn, Fyrirtæki fast vidbundin er færdi loflegt Heidurs Nafn, trwr, hugheckur, hreinskiliñ, hoogvær, Stilltur, Gudrækiñ, ætijd var, og Umstoon vardi, til Eflijngar Christs Vijngardi.

Med Hoogværdar Þeli þijdu þiettañ umleid mootblæstur, Elsku verdur, æmz Blijdu uñ gieckst þessi Mañ-Vinur, goodhiarradur, giestrisinn, gladvær, rædiñ hvert eitt Sinn, Sidseminar Sooma Vege, so hiellt framm ad Andiants Dege.

Eins og Fadir Elsku rijkur undirgiefna breitti vid, Missirinn þvi meir var Slijkur Minnisstædur: sann kvedid, jæta froomir Merkis Meñ: mun hanns Lijki vart fundenn i þvi; Gud! þijn Myskun mesta, minnist ætijd vor til besta!

Hanns Mannkosta Minnijng skiæra, Monnum lifi i Blessan hiæ! Oss af honum lætum læra, Lucku gaanga Vegum æ, enn Guds Otta Ydkun hrein, er Medalid til þess ein, sæ hañ stundar, Farsæld frijda, fær enn Efa hier og sijdar.

O minn sæli Yfirmadur! eg mæ hriggur sak-

na þijn, þinn Rotnunar stendur Stadur stodugt fyrir Siononum mijn, Sooma Lands eg lijt nv þar, Lioos, Heill, Vin, og Christninnar Mattar-Stoolpa gilldann grafinn, Guds i Dijrd þo Seal er hafinn.

O! þu Frelsi eilijft hefur, allri numinn Mædu fræa, trwrra Þioona Gud þier giefur, aildt Verd-Kaupid Himnum æa: Eja! þitt er uñid Strijd! innan skams sw gledur Tijd, (ollu þæa mun Angri linna) aptur þig i Dijrd ad siña.

O þw Læknir allra Meina æstkiæraſti Jesu minn! veit þeim ollum Huggun hreina er harma dæin Biskupin, þinni Forsioon fel eg þæa, Fulltijngi þitt læat oss siæa, i þinn Vijn Gard virdstu senda, Verk Meñ triwa Heims til Enda!

Harma Gal

vid Utfor þess Hæsæla

Hæædla og Hæærverduga

Biskups

Herra Sigurdar Stephans

Sonar

Þulid af einum hanns

Scært Angrudum Syrgiara

Med þad Lag

Skiærri Sool er nu sett, sia kvøldar meir og meir!

Hvad heyri eg? Harma Stun; hvad? Fodurlausra Vein; hvad sie eg? Tæra Hrun; hvad? Angurs þrwtid Mein; hvad ca þad Ecklu Skart? Einstædings Kurr og Tijst? allstadar, eins hier og þar, Nordañlands nu wtbrijst?

2. Hvad vill sw Harma Grein? Hvad almeñt Rauna Lag? O! Sool hvørf aldiñ ein! almyrkañ Sumar Dag, hvad grætur Hollda Sveit? hvad særer Klerka Briost? hvad syrgid þier, hrundir Meñ hier, elldri, sem yngri liost?

3. O þad eru Undur sijst. Þo ydur berid lijtt, Hiartad sie Harmi nijst, Hogl Hvarma dynie ijdt! hvorfid Hoola Stiftis Høfud Koronu

Skart eptir liet, þad Angurs Hret, Sorga vid Flaggid svart!

4. O! þu aldnia Hws, O! Kongur Skielfingar! sem hylur, hreñder fws! Hnoss vort sem Prijde bar! O! þu albeitta Sigd! albloomgad Paalma Tre burtu sneidst, ei leingur leidst, oss þad til Yndis sie!

5. Þvi Prijdis Paalma Tre, plentudu Uppsprettu hiaa, Aldyggda Alldini, Otta Guds liosmudu aa, Froomleikiñ fann þar Stad; fundum þar Hreidur vær; eingiñ Mañ, Missiriñ þañ, oss bættañ aptur fær!

6. Jau! eingiñ utañ hañ, ædla Trie felldi slijkt, og almættugur kañ, iñplanta i stadiñ lijkt; unns þetta aptur fær, yskalda nordur Bool, Angurs Taar aa, Augna Braar, innvortis Harmur ol!

7. Svijdur þad Harma Saar, sem Missir veitti mier, miñ Gledi Glansiñ klaar, geingiñ til Vidar er; hvert mæddum Huga snij, hvert Auga græatnu lijt, allsaatt mier, til Yndis er, sworrar Anægiu nijt;

8. I Taarum Yndi finn, Angistar Hitiñ skier, laufgræni Lundurmiñ, liggur Ormstungeiñ hier, hañs Skugga Athvarf i, aatti jeg medañ stood, Sorg þvi giste, sw er mist, Yndis Anægiañ good;

9. Eg þessu yfir maa, all leingi barma mier, nær Hiartad horfir aa, hvilijkt þvi tapad er, harmandi hroopa þvi, hvar er mijn Gledi Von,

hvorfiñ

hvorfiñ er, miñ Herra mier, Sigurdur Stephansson.

10. Andlegir allir þier, jaa allir Nordañ Lands, harmid nu medur mier, Miſsir og Dauds fall hañs; aldyggañ Drottins Þiodn, daudañ Moyſen tel, græti hañ, hver græta kañ, af ollum Iſrael!

11. Ydur hañ villdi eins, allra hin beſtu Kior; Liwſlyndi Hiarta hreins, Herra þeſs þrijddi Før, þolgoodur Þrautir vañ, Þraut beſti hrumum Lijd, ſañañ Frid, og Samlyndid, elſkadi alla Tijd;

12. Hvor hañs hæædla Dyggd, af Hiarta trwu var, yfir þad Biargid biggd, ſem biſaſt ecki par, Koronu krijndur Lijfs, Chriſti hiaa Dijrdar Troon, Sigurhroos, þvi ſijngur lioos, Diggd trwe Drottins Þloon;

13. Hæædla Dæmi hrein, hañs, og Diggdañna Spor, adyrka, feta, ein, oſs bijdur Skylldañ vor, ad Lijfſins lioſañ Veg, leiddir Daudanum fraa ſiæum hañ, nu ſarþræadañ, i Glede Gudi hiaa;

14. Eins og Lijfs Krapta liaa, Lijfs Edar Hiarta Rañs, elſkud ſie meſt ſem maa, Miñing bleſſada hañs, unns vor Armædu Stund, endar vid nækallt Bool, og Tærafoll, af þerrar oll, himneſk Huggunar Sool;

15. Alfadir Himens hær, Hiarta Stun aalijt þañ, gief aftur Giædſku klaar, ſo goodañ Vørd

sem hañ , verdi þiñ Vilie hreiñ, vier stondum Drottiñ hier, i Gledi og Kross, umfadmi oss, Nad þijn sem eilijf er !

16. Hañs sart harmandi Frwr, hardfliett ud Rauna Bond, gledjandi Giædsku trwr, greid þu Myskunar Hond ! nædþyrstri svali sætt, Sæteikans Briost Jesu, særdañ Barm, og brostiñ Arm, Lijfs grædi Saftiñ sw !

17. Hiartanu af Harmi lest, Hiartad þitt myskuni, hugsvali, huggi best, Hiwkun, Stod, Yndi sie, Fridar Hlijf, Forsvars Mwr, Fader, Rad, Yndi, Skiol, Lykt i Neyd, og Lijf i Deyd, eilijf Ununar Sool !

18. So Herra sijnum hiam, samfagni Yndi þvi, er þijnum Hætroon hiam, hroosa wtvallder frij ; eya þar værum vær ! vær þo ad lijdum eñ, Eymda Spor, sem endar vor, sæll Dagur kiemur señ !

19. Rauna Andkosum i, estir þeim Gledi Dag, vongoodir væntum þvi, vorn hañ umbæt ir Hag, þier felum allir oss, eilijfur Fadir klær, Losid þier, hvad lifer og er, vandi um eilijf Ar.

Sorgar Bergmaal

i Samtale lagad

Hoola Prent-Smidiu og Hoola Stiptis

eptir mistañ Mañgiædsku Speigil

Biskup Sigurd boriñ Stephani.

Høfud sitt, eñ Harmdauda allra,

þeim Diggd, Guds Otte og Æra unnu.

(Prent Smidiañ)

Hingad snwid hiner wngu, Hæru krijnder lijka kiæru, Olldungar, sem osar Vellde eigid Dvøl, jaa komid, þeigid! sitied hlooder siaaed græt eg samstiniande mijnum Anda, skodid rietta Verka Vottiñ, Vandar Drottins mig hirtanda.

Hiartad mitt er helldur snortid, Hel bodande nocktum Brande, Daudans, sem ad wte aadañ, Ynde svixte mig og Giptu; Hauldur einn þar faldist Foldu; fiell minn Vinur, æ! þvi stin eg, mijn var Prijde løgd ad Laade lijted til mier aasamt sijtid!

Tijder lærdu Allda aadur einatt mig ad fagna og kveina, Rwdu Skarte skeinktu sijdañ, Skrwda þañ er hæfde Brwde, Eckiu Bikar ymist drack eg, aleñ Harma Miñe Varma, Brwdar Veig aa

Vildis Dogum, vesla aptur nærde Krapta.

Hugdac sijdast Harmur legde, Hapt Fiör-Rœns a mijna Krapta, Aungvits sijdsta er eg Fœnge, mtte Strijd vid Hel ofmœttka. Gisla Fall mig giorde vesla, (a) Gisla Biskups Ettar-Hrisla, sinne Friovfgan af mier uñe, endurskapta hressa Krapta.

Linde flest þa falla munde, fieck eg Prek, upp-stood, a liek eg, Horpu miñar Streing Hliood snarpa, stijlud Ord i nettum Skordum, Drottins so ad mikla Mœttar, mætte prijsast Dœdseind vijsa, mijn var Ydne Menta vaneñ matte Nit, eñ Skiall ei rita.

Astar strax mig Kosse kistu, Kiærleiks Viner (sleppum hinum), Bloomgvan mijn þvi gladdi Guma, Giæfu Hroos nam Stool vid Liooſa; Snialler kioru framar seile fœre mier, af Skaute kiærn, vt ad bijtast Lijdum lœta, Lijssins Braud so eidde Naudum.

Spurn er þvi med Angre ærnu, oss hvar fyr-er voru Hnosse, sneida nœde Gilse Guda, Giœd-sku fullur, betra Gulle? Skildu ei meiga ockra Allder, Audnu Liooſi slijku hrooſa? munde Stiggd þo meir vijdfrœgdist, Magt frambœr og Guddooms Era?

Daude! hvi so beinder brœda, Bana Ferd og

(a) Jafnvel þo Hr. Jon Sael. Teits S. hrœrde lijt-ed eitt vid Prent Smidiunne, tel eg hennar sijdasta Skada hingad ad, vid Lat Biskups Sael. Hr. Gisla.

og þijnu Sverde, rickter sem til Reide vaktur, rænder Arde wr vorum Garde? Hlijdder þu þeim hverium Radder, Himins valda Lotning giallda? Gætu ecke Guder lited, Giptu Lands og Þrijde Stiptis?

Daudeñ.

Vorkun er þo vor uñ Merke, veke Harm i þijnum Barme, margur Vina misser syrger, mijna lastar Adferd hasta; Hlijdeñ foor eg Fodur Hæda, freku Vana beitte Þrekie, Skard so syrer Skilde gierde, skierdte Bloomed yvvars Sooma.

Þar til knvde Stiornu Styrer, stiptad Rad af Giædsku Dædum, villde ei fresta good ad giallda, Gudhrædsluñar Laun þeim unne. Ydar Herra Fedra Fadir, Frid himneskum giædde Lijdeñ, hvijler valeñ Sæl i Solum, Soolar Grams hiæ Lambsins Stoole.

Hvad er þæ sem æugrar ydur? Ecke helld eg þvi er fellde, Ræne skila mæ eg mijnu, mijnkar Sok af þessum Rokum (Þr. og St.) Lætum af vid þeñañ þreita, þar Alfader so skipade, sætum Rade bodnu betra, borenn Kross skal oss ad Hnosse.

Komum þvi med Siñe sama, Sorg aflætum hættum Græti, bidium Fodur Guda gooda, græda Sær þau Hiartad skæru: Stiptid Þrijde audga aptur, Yndis Hroosi, Hiælme Liosa, skiæra sem ad Birtu bere, burtu rijme Mirkra Svijna.

Sigur nu þo sijndist haga, Sigur giornum

Daudans Vigur, Sigur miste siña Slaga, Sigur rijku undarliga, Sigurd Biskup Sool nu fegre, Sigur krijner dyrdarligur, Sigre hroosa Saalu pægre, Sigur Versiñ (Radder) yndisligu.

Far vel Herra Christo kioreñ, kiærstur Pioon hiea Lambsins Troone, Miñing Diggda Kosta kuña, Kvolld ei bijdur vorum Olldum, Allda nu af Gude goldenn, gialldast ydur. Laun wtvalldra, Vallda Brigd mea Eilijfd alldrei, Allder Heims þo vorar tiallde.

Stille allañ Glede Galla, Graat þreyande i Eckiu Stande, Frw æstkiæru Triggda trwu, tamur Myskun Soolar Gramur, Hille, Ynde, Giptu Gulleñ, Giæda Kraptur af Upphædum: lifed ædsta Astar vasiñ Armi Drottiñs, fry af Harme.

Hier er leiddur
Loflegur Herra
og Hoola Siftis Hofud Prijdi,
Biſkup Sigurdur boriñ Stephani
einſtakt Goodmenni, allra Hugliwſi.
Hann var gudhræddur og goodhiartadur
Klerkur mikill, þvi ad Kienning hanns,
Upphæda Krafrur ebldi rijkur,
Hañs Ordſnilldin helga og Ordgnoott ſtaka
margra fieck Hugar Meini hrundid.
Hann Vjnur Skoola, vakti wr dæ
Hoola Prentſmidiu, helldur laungu.
Mootkaſt og Raunir med Þrautgoodri
Þwngar ſigradi Þolinmædi.
i henni var hann oſigrandi
og i henni deidi hann oſigradur
Svo hreppir æ, gott Lijf, goodann Enda!

Hier hvijlir
Herra Hoola Stiftis
Biskup Sigurdur borinn Stephani.
Hann var Manngiædsku Mildijngur sannur.
Gudræckiñ Herra, goodra Hugliwsi.
Hann Gudvijsis Mælsnildar Munni
Flerstum i Landi fegur taladi.
Vidhiellt Skoola, vakti Prent-Smidiu.
Polinmædi Praut sigradi.
Frw Gudrijdur fædd Halldoori.
Qvennprijdis Dyggdum kurteis hladin
Goodqvendi maklegt goodum Herra.
Præir hiæ lidnum lidin at hvijla.
Minnijng beggia munj Blessan
Æ og ætijd uppi vera.

Epitaphium.

Legiferis atavis, Præfectis, Præſulibusqve
Ortus, in hoc tumulo, Præſul et Ipſe Jacet.

Hic STEPHANO natus [Signatur voce CO-
[RONA],
SIGURDUS [VICTOR], nomina & omen
[habent!

Miles erat Chriſti patiensqve bonusqve, CO-
[ronam
Unde tulit VICTOR; ſic ſuperaſſe juvat!

Si bona mens, probitas, patientia, ſpesqve
[fidesqve,
Si qvicqvam pietas integritasqve valent;

Angelicis permiſta choris pars dignior Eius
Nunc ovat in cælo, mens, animata deo.

Multis ille bonis deceſſit flebilis, heu! qvot
Ora virum lacrymis Funere in hocce mad-
[ent?

Hic

Hic Matrona cupit, Fidiſſima Præſulis Uxor,
GUDRIDA HALDORI, poſt ſua fata tegi.
Ut fuit ille virum decus ingens, Hœc ita laudes
Uxores inter promeret usqve ſuas.
Corpora mors tantum ſternit, mens enthea ſurſum,
Iuſtratura poli regna beata, volat.
Oſſa putrent buſtis, eſto, poſt funera certe
Effulgens Virtus non moritura viget.

Qvid fles ad tumulum? Lacrymas num Fata morantur?
Qvin vetus hoc repetis: MOLLITER OSSA CUBENT.

Patrono ſuo Jam deſideratiſſimo
mæſtus poſuit A. E.

Hellstu Prentvillur

(fyrir utañ smaa Rietrita Feil) i þessum Bæklinge sem ovorum hafa iñlædst, og goodfus Lesari er uñbediñ ad laagfæra og lesa i Maalid.

Bladsijdu. 3. Lijnu. 18. les Biskup. Bls. 4. L. 6. l. sigldi. Bls. 6. L. 25. l. yngra. Bls. 8. L. 8. l. lijtilsiorlegt. Bls. 10. L. 6. l. 1764. Bls. 12. L. 10. l. Paalsſonar. L. 14. l. Horrebow. Bls. 36. L. 3. l. hriggva. Bls. 38. L. 20. l. wt Reidirnar. L. 28. l. enn. Bls. 40. L. 2. l. Þessu. Bls. 43. L. 19. l. Farveg uñ. Bls. 44. L. 12. l. of sialdañ. L. 14. l. Keim. L. 15. l. Þreks. Bls. 45. L. 23. l. Einord. Bls. 53. L. 8. l. ydar. L. 17. l. Þioon. Bls. 54. L. 10. l. Hiwkrun eptir mſcr: Bls. 60. L. 7. l. fleirſtum item fegurr. A Bladſ. 12. 31. 46. 47. 49. 57. er Bladſ: Talañ raung, og a ad ſtanda þar eins og hier ſtendur, nefnel. 12. 31. 46. 47. 49.